

Ας το προβάσουμε στο ποδόσφαιρο. Στη «μπάλα» που έχει κληρονομήσει τον πολιτισμό μας με ένα Χείζελ, ένα Χίλσμπορο, τόσα άλλα, ενώ δεν ξεχνάμε και τους 21 νεκρούς του «Καραϊσκάκης» τον Φλεβάρη του '81. Στο ποδόσφαιρο της βίας, των χούλιγκανς και των αιματηρών επεισοδίων. Ποτέ, μα ποτέ όμως, σε αυτό το δυναμικό, πλήρους επαφής λαϊκό άθλημα που παίζεται παντού δεν έχει πανηγυρίσει μια ολόκληρη κερκίδα επειδή ο αντίπαλος ποδοσφαιριστής τραυματίστηκε. Όταν μάζεψαν, στο Euro του '20, τον Leonardo Spinazzola από το χορτάρι με τον αχίλλειο του τένοντα δυο κομμάτια κανείς Βέλγος δεν διανοήθηκε να πανηγυρίσει. Στο ίδιο τουρνουά, όταν γύρισε ο Christian Eriksen ξανά στη ζωή, Φινλανδοί, Δανοί και όλη η εξέδρα χειροκροτούσαν.

Κι όμως, την Παρασκευή 8 Ιουλίου, όταν ο Lewis έχασε την W13 στο Q3 του Αυστριακού G.P. και προσέκρουσε με βία στα προστατευτικά σύσσωμη η πορτοκαλί εξέδρα το πανηγύρισε λες και είχε ξανακερδίσει ο J. Crujff το πέναλτυ στο χαμένο τελικό του '74, στο Μόναχο. Λίγες μέρες νωρίτερα ο sir Lewis Hamilton είχε προσπαθήσει να νουθετήσει τους συμπατριώτες του, ώστε να μην αποδοκιμάζουν τον Ολλανδό αντίπαλό του. Να μην τον αποδοκιμάζουν. Σε πέντε μέρες οι οπαδοί του Ολλανδού το πήγαν ακόμα μακρύτερα. Το πανηγύριζαν επειδή ο «αντίπαλος» βγήκε, χωρίς να είναι, μάλιστα, άμεσα γνωστό, αν είχε τραυματιστεί. Στην F1, αυτό. Αδιανόητο. Εικόνα ευτελούς παρακμής.

Δύσκολη στην κατανόηση, πολύπλοκη στην εφαρμογή, η F1 που αποκαλείται και κορωνίδα του παγκόσμιου μπότορσπορ γιγαντώνεται ολοένα και περισσότερο, ψάχνοντας τα απαραίτητα καύσιμα: Κεφάλαια και προβολή. Καθώς όμως απλώνεται σε ανειδίκευτο κοινό, ενώ ταυτόχρονα οι κανονισμοί γίνονται ολοένα και πιο περίπλοκοι, φθάνουμε σε συμπεριφορές μαζικών πανηγυρισμών όταν ο «αντίπαλος» βγαίνει. Πέρα από την ηθική παρακμή είναι και λίγο off side για να μιλήσουμε με ποδοσφαιρικούς όρους.

Διότι πέραν του οδηγού, δεν υπάρχει άλλος Ολλανδός ή Αυστριακός αν εξαιρεθεί και ο Dr. H. Marko. Οι κυρίαρχες προσωπικότητες της ομάδας είναι Βρετανοί, η ομάδα εδρεύει στο νησί, ο κινητήρας έρχεται από την Ιαπωνία, και ο βασικός χορηγός που προηγείται του επίσημου ονόματος της ομάδας εδρεύει στο Huston του Texas. Είναι μια πολυεθνική ομάδα, όπως όλες. Αδικαιολόγητη, συνεπώς, η φανατική πορτοκαλί εθνική συγκίνηση. Σαν να μην ήταν αρκετό αυτό, ακολούθησαν εκατοντάδες καταγγελίες, που αφορούσαν ρατσιστικές συμπεριφορές, σεξουαλικές παρενοχλήσεις, αντίστοιχες χειρονομίες, από την ίδια πορτοκαλί εξέδρα, όπου κάποιοι παραφέρθηκαν και υπό την επήρεια οινοπνεύματος.

Αδικαιολόγητη και άστοχη επίσης, η κίνηση για την επιβολή προστίμου στον Seb. Vettel, επειδή αποχώρησε από την συνάντηση των οδηγών χωρίς να ζητήσει άδεια. Του επιβλήθηκε πρόστιμο 25 K με αναστολή. Άλλη υποκρισία αυτή. Τόσο το ποσόν και περισσότερο το θέμα της αναστολής.

Στα 35του πια ο Γερμανός, πατέρας με ρυτίδες, μα και με την συγκεκριμένη πορεία στο χώρο, με τις γνωστές θέσεις και απόψεις δέχθηκε την ποινή και τις επιπλήξεις: *«Οι οδηγοί δεν είναι ελεύθεροι να αποχωρήσουν όποτε οι ίδιοι το επιθυμούν, παραβιάζει την υποχρέωσή τους να βρίσκονται στη συνάντηση. Οι οδηγοί της Formula 1 είναι πρότυπα για όλους τους οδηγούς σε παγκόσμιο επίπεδο και κατά τη γνώμη των αγωνοδικών ο Φέτελ απέτυχε να ανταποκριθεί στις προσδοκίες στη συγκεκριμένη περίπτωση».*

Αποφάσισαν, έτσι, οι αγωνοδικές ότι Seb *«απέτυχε να ανταποκριθεί στις προσδοκίες στη συγκεκριμένη περίπτωση».* Οι αγωνοδικές για τον Vettel. Μάλιστα. Όλα τούτα δείχνουν ότι το σπορ απαιτεί πιλότους χωρίς ευρύτερες απόψεις, αφοσιωμένους στο ρόλο τους και στο θέαμα που πουλιέται. Πειθήνιους παίκτες χωρίς προσωπικότητα.

